

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ФІЛОЛОГІЇ**

ТЕЗИ

**VII Всеукраїнських наукових читань
за участю молодих учених**

«ФІЛОЛОГІЯ ХХІ СТОЛІТТЯ: НОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ»

6 – 7 квітня 2023 року

**Київ
2023**

ЛІТЕРАТУРА

1. Бовсунівська Т. В. Теорія літературних жанрів: Жанрова парадигма сучасного зарубіжного роману : Підручник / Т.В. Бовсунівська. - К.: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2009. С.174-176
2. Коллінз С. Балада про співочих пташок і змії / Сюзанна Коллінз, пер. з англ. М. Пухлій. – Київ: Форс Україна, 2021. – 576 с.
3. Т.М. Шарова Жіноча проза: теоретичні засади визначення та класифікація. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Харків, 2006. № 745. Серія «Філологія». Вип. 49. С.167-169

Петрук В.В., бакалавр, ННІФ КНУ імені Тараса Шевченка

Левчин І.Д., к.філол.н., асист., науковий керівник

СПЕЦИФІКА МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В СУЧАСНІЙ ПЕРСЬКІЙ МОВІ

Мова – це дуже складна і багатшарова система, яка постійно змінюється і розвивається. Одним із основних та найбільш проблематичних аспектів лексикології, є сленг, який відображає лінгвокультурні особливості соціуму, що його вживає.

Актуальність теми визначається відсутністю комплексних досліджень, присвячених проблематизації розуміння особливостей перськомовних сленгових одиниць, а також полягає в обґрунтуванні закономірностей вживання та аналізі виражальних можливостей сленгу перської мови.

Перш за все, молодіжний сленг характеризується яскравим емоційно-оцінним характером з переважаючою експресивною функцією над номінативною [1]. Значення сленгових виразів важко зрозуміти без контексту, адже часто вони вживаються в переносному значенні. Сленгу притаманна властивість до швидкої асиміляції в літературну мову. Ще одна риса сленгу – це його гумористичність. Молодіжний сленг різноманітний у своєму генетичному складі, тому що утворений з різних джерел (жаргон, запозичення, професіоналізми, комп'ютерні терміни, діалекти тощо). Також невід'ємною рисою сленгу є його усний характер.

Причини поширення прихованої мови серед молодого покоління:

1) Розрив поколінь або конфлікт між поколіннями. Відсутність розуміння ідей і думок між двома поколіннями та розчарування молодих людей у налагодженні успішних стосунків зі своїм попереднім поколінням.

2) Ідентифікація. Іншим фактором може бути те, що молоді люди хочуть якимось чином знайти свою ідентичність.

3) Соціальний тиск. Соціальний тиск і страх покарання можуть бути однією з причин серйознішого сприйняття цієї мови. Звичайно, цей випадок зазвичай пов'язаний із страхом висловлювати соціальні табу та випадки, які суспільство не може чітко та вільно висловлювати. До них відносять: сексуальні, моральні, релігійні табу.

Виділено такі тематичні групи молодіжного сленгу перської мови:

1) основні, загальнозживані сленгізми: “xāli bastan” (досл. зав'язувати пустоту) – перебільшувати; “se sut” (досл. три свистка) – дуже швидко, “на раз два три”.

2) сленгізми, які часто називають “слова паразити”: “pedār sag” (досл. батько собака) – “сучий син”, дурень.

3) сленгізми іншомовного походження переважно англійського: “āu ku” (від “IQ”) – кмітливий, розумний; “ogijīnāl” – оригінальний, справжній.

4) сленг спортивної та мистецької тематики: “Jān-e Kučulu” (досл. Малюк Джон – герой кремезної статури з епосу про Робіна Гуда,) – спортивне тіло.

5) сленги-скорочення чи аббревіатури: “otub” (скорочення від “otobus”) – автобус; “telef” – номер телефону [2].

Поява молодіжного сленгу не є новим явищем в мові, це цілком природний і постійний процес в лінгвістиці. Факторами, що впливають на виокремлення молодіжного сленгу серед підсистем, є: соціальне оточення і коло спілкування молоді, відмінність поля інтересів молоді від старшого покоління, відмінність в поглядах на життя тощо, соціальне коло діяльності (навчання, спільні інтереси). Таким чином, утворюється певна мовно-культурна спільнота, яка характеризується своїми особливостями.

ЛІТЕРАТУРА

1. Корнелаєва Є. В. Сленг як об'єкт лінгвістичного дослідження. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Лінгвістика. 2019. Вип. 35. С. 80–84.

2. Sa'id Banādaki M. Zabān-e jadid-e javānān-e irāni čist? Blogfa.com. URL: <http://linguist87.blogfa.com/post/438>

Помігуєва Т.О., *бакалавр, ННІФ КНУ імені Тараса Шевченка*
Литовченко Д.С., *к.філол.н, науковий керівник*

LINGUISTIC PECULIARITIES OF COLOR PALETTE SYMBOLS

In recent years dissatisfaction of word modelling has been expressed with the fact that most studies of the combinability of words have followed similar lines. The linguistic study of word systems is sure to have the potential to be very fruitful considering the specifics of the human vision system, psychological peculiarities, lexical and socio-cultural grounds in which different meanings are created. American scientists B. Berlin and P. Kay were the first to have developed the theories of color linguistics in 1960. They were followed by such foreign scholars as R. Jakobson, M. Halle, G. Lakoff, M. Johnsen, E. Rosch, A. Wierzbicka, I. Davies, G. Corbett, D. Roberson, J. Davidoff, K. Cherry, L. Iljinska, M. Platonova and native researchers as I. Babiy, D. Dergach, I. Kovalska, L. Shevchenko, V. Karasik, I. Privalova who presented their etymological, linguistic and psychological investigations concerning color terms.

It is necessary to emphasize that each language has its own color scheme which reflects the features of mentality, history of people, their culture and the world outlook. In any national culture color has a complex range of symbolic meanings. The evaluation of color adjective symbolism in semiotics with their semantic meanings is the reason for the relevance of our study.

Color theory has always been full of definitions, concepts and design applications. The color wheel, color harmony and the context of how colors matter are three basic categories being logical and useful. Sir Isaac Newton developed the first circular diagram of colors in 1666. Since then, scientists and artists have studied and designed numerous variations of this concept. Differences of opinion about the validity of one format over another continue to provoke debate. The aim of the paper is to study the language of literary works in which the scientists distinguish the pictorial trinity "black - red - white" that establish the basis of color palette.

The use of phraseological units, including coloronyms, confirms the opinion that lexemes for red and white colors are often found in them. Both black and white are not frequently included in the spectrum of colors, so some psychologists, in particular M. Lüscher, ignore them. However, J. V. Goethe considers them to be a basis for the formation of all other colors: "for the emergence of color, light and darkness are necessary" [10, 29].